

Venku je déšť a mráz

Helena Vondráčková

Ona: Tak já musím jít.
On: Vždyť venku je déšť a mráz.
Ona: Mám doma už být.
On: Oh, baby, máme čas.
Ona: Tak nezdržuj dál,
On: Kam já jen ty klíče dal?
Ona: když naspěch mám.
On: Venku je bouřka, nechoď tam.
Ona: Vždyť máma je strachem bledá
On: Vítr se děsně zvedá.
Ona: a táta vzteky nebude spát.
On: Taky přece kdysi byl mlád.
Ona: Už rákosku na mě hledá.
On: Lásce se bránit nedá.
Ona: Tak pusť mě domů, když mě máš rád.
On: Chvilku tu počkáš snad?

Ona: Už pět minut jen.
On: Proč zastavit nelze čas?
Ona: A pak musím ven.
On: Vždyť venku je déšť a mráz.
Ona: Co může mě hřát?
On: Že mám tě rád.
Ona: Pár slůvek tvých.
On: Pár slůvek, slůvek nejsladších.
Ona: Jen říkej mi bej-bej-bejby.
On: Oh
Ona: A já svou bázeň přemohu snáz.
On: V mých rukou se před světem spas.
Ona: Už měla bych jít.
On: Až přestane pršet.
Oba: Venku je déšť a mráz.

Ona: Už začlo se dnít.
On: A venku je déšť a mráz.
Ona: Tak já musím jít.
On: Oh, baby, máme čas.
Ona: Tak nezdržuj dál,
On: Kam já jen ty klíče dal?
Ona: když naspěch mám.
On: Venku je bouřka, nechoď tam.
Ona: Můj táta už zřejmě běsní.
On: Táta tě, baby, nesní.
Ona: A svolal na mě blesky i hrom.
On: Tak v sobě tu bázeň už zlom.
Ona: V tomhle jsou naši děsní.
On: Sirka je pryč, co je s ní?
Ona: Tak zapal mi a pak už jdu dom.
On: Žízeň mám, jak vyprahlý lom.

Ona: A teď se tě ptám?
On: Oh, baby mé, jen se taž.
Ona: Co doma říct mám?
On: Že hrozně mě ráda máš.
Ona: To tátovi říct,
On: Co stane se? Vůbec nic.
Ona: tak je mě půl.

On: Kdo chce psa bít, ten najde hůl.

Ona: Že tramvaje bídně jezdí,

On: Tím bys ho stiskla ke zdi.

Ona: že přepadli a okradli nás.

On: Nechme toho, máme čas.

Ona: Tak já musím jít.

On: Až přestane pršet.

Oba: Venku je déšť a mráz

On: Oh, baby, baby, nechme toho, ještě je čas.

Ona: Venku je déšť

On: déšť

Ona: déšť

On: déšť

Ona: a mráz

On: a mráz.